

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 464

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
808. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.224/2010 privind aprobarea normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească, precum și pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.778/2006 privind aprobarea normativelor de personal	2
856/544. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 78/14/2018 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare	3
1.746. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 6 unități administrativ-teritoriale din județul Dâmbovița în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	4–10
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 16 octombrie 2018 în Cauza Pop împotriva României	11–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.224/2010 privind aprobarea normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească, precum și pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.778/2006 privind aprobarea normativelor de personal

Având în vedere prevederile:

— Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 alin. (1) pct. 39 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 13 lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2009, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. S.P. 6.651 din 27.05.2019,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.224/2010 privind aprobarea normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească, precum și pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.778/2006 privind aprobarea normativelor de personal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 23 septembrie 2010, se modifică după cum urmează:

— **în anexa nr. 1, la litera C, nota ⁵⁾ va avea următorul cuprins:**

„⁵⁾ Se normează pe unitate și se repartizează, în funcție de necesități, pe secțiile/compartimentele cu paturi, de către comitetul director.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 856 din 6 iunie 2019

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 544 din 4 iunie 2019

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 78/14/2018 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare

Având în vedere:

— Referatul de aprobare nr. SP 7.239 din 6.06.2019 al Ministerului Sănătății și nr. DGE 486 din 4.06.2019 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

— art. 38 alin. (3) lit. a)—c) și g) și alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare;

— art. 34 alin. (1), (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor:

— art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare;

— art. 34 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 78/14/2018 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 25 ianuarie 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare și ale art. 34 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene”

2. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „art. 38 alin. (3) lit. a)—c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare” se înlocuiește cu sintagma „art. 38 alin. (3) lit. a)—c) și alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din

fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2017 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru personalul încadrat în unitățile sanitare, precum și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare”.

3. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „art. 38 alin. (3) lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2017” se înlocuiește cu sintagma „art. 38 alin. (3) lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2017, precum și ale art. 34 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare”.

4. În anexă, la articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Sumele necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 34 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc și se solicită distinct de către unitățile sanitare publice și unitățile sanitare care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan Teohari Vulcănescu

ORDIN
privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor
cadastrale din 6 unități administrativ-teritoriale din județul
Dâmbovița în care se derulează lucrări de înregistrare
sistematică

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Dâmbovița, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Bărbulețu — sectorul cadastral nr. 18;
- b) unitatea administrativ-teritorială Bezdead — sectorul cadastral nr. 32;
- c) unitatea administrativ-teritorială Cornățelu — sectoarele cadastrale nr. 15, 16;
- d) unitatea administrativ-teritorială Iedera — sectorul cadastral nr. 27;
- e) unitatea administrativ-teritorială Poiana — sectoarele cadastrale nr. 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31;
- f) unitatea administrativ-teritorială Runcu — sectorul cadastral nr. 7.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexele nr. 1—6 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 8 mai 2019.
Nr. 1.746.

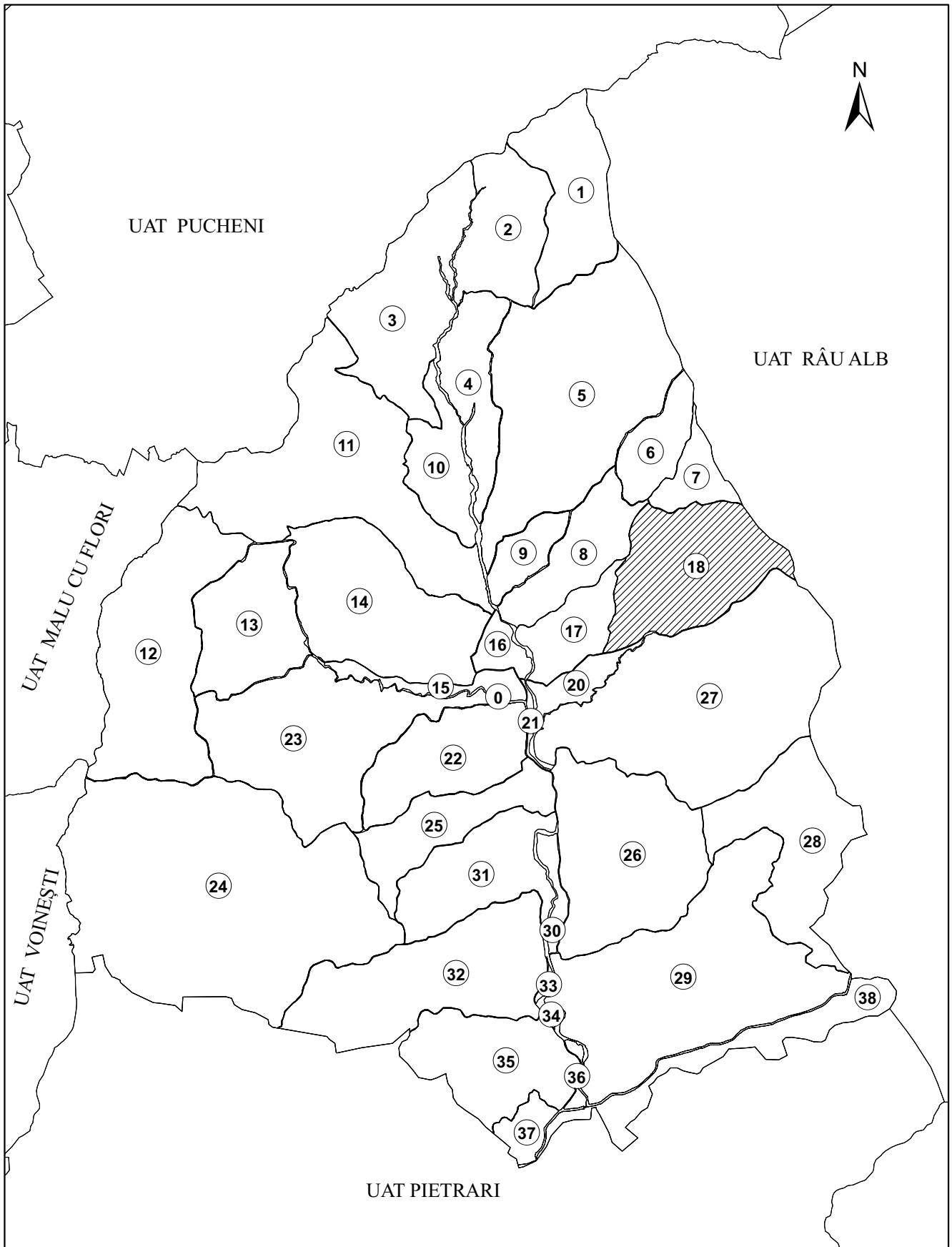
*) Anexele nr. 1—6 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DÂMBOVIȚA

UAT: BĂRBULEȚU

Sectoare: 18

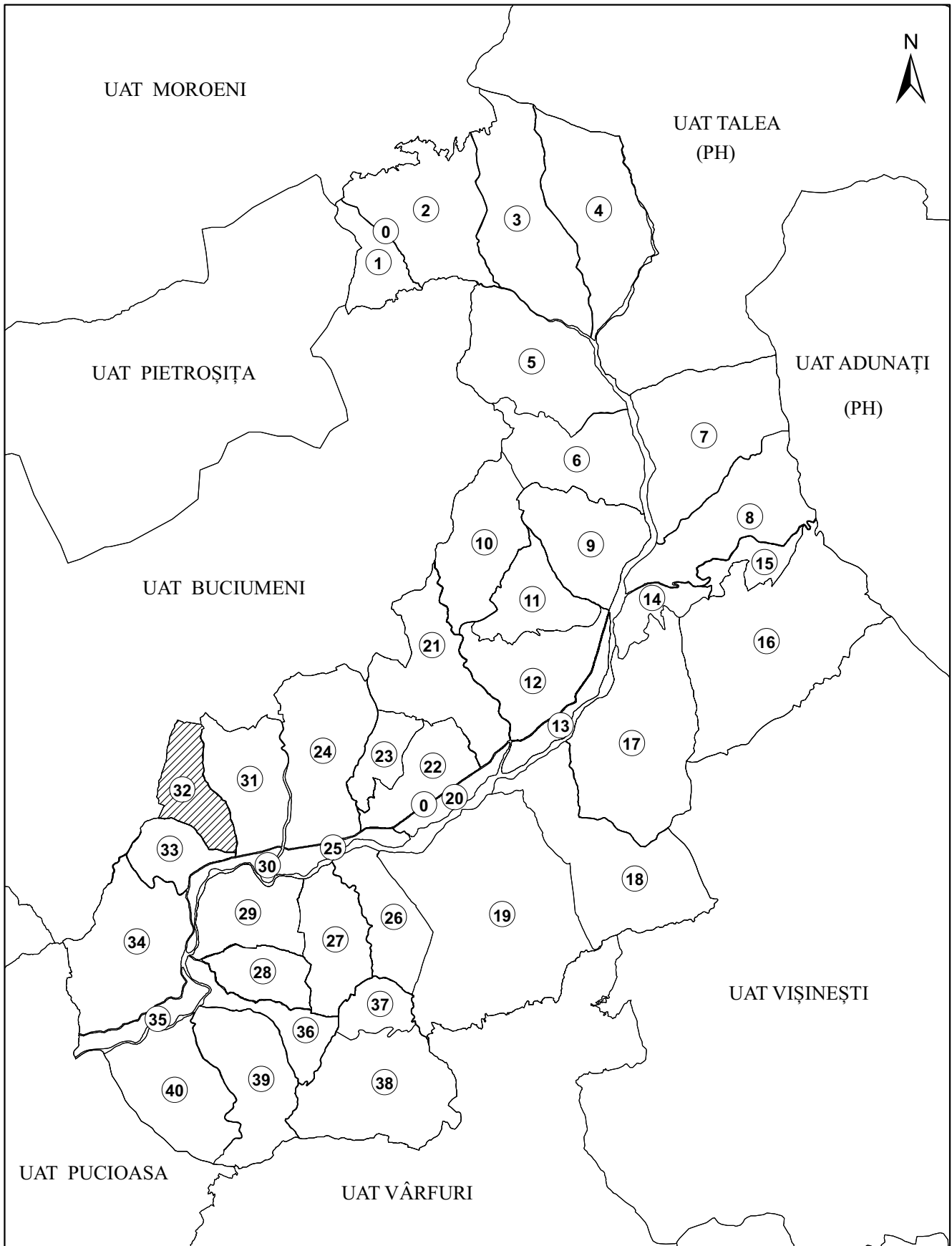

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

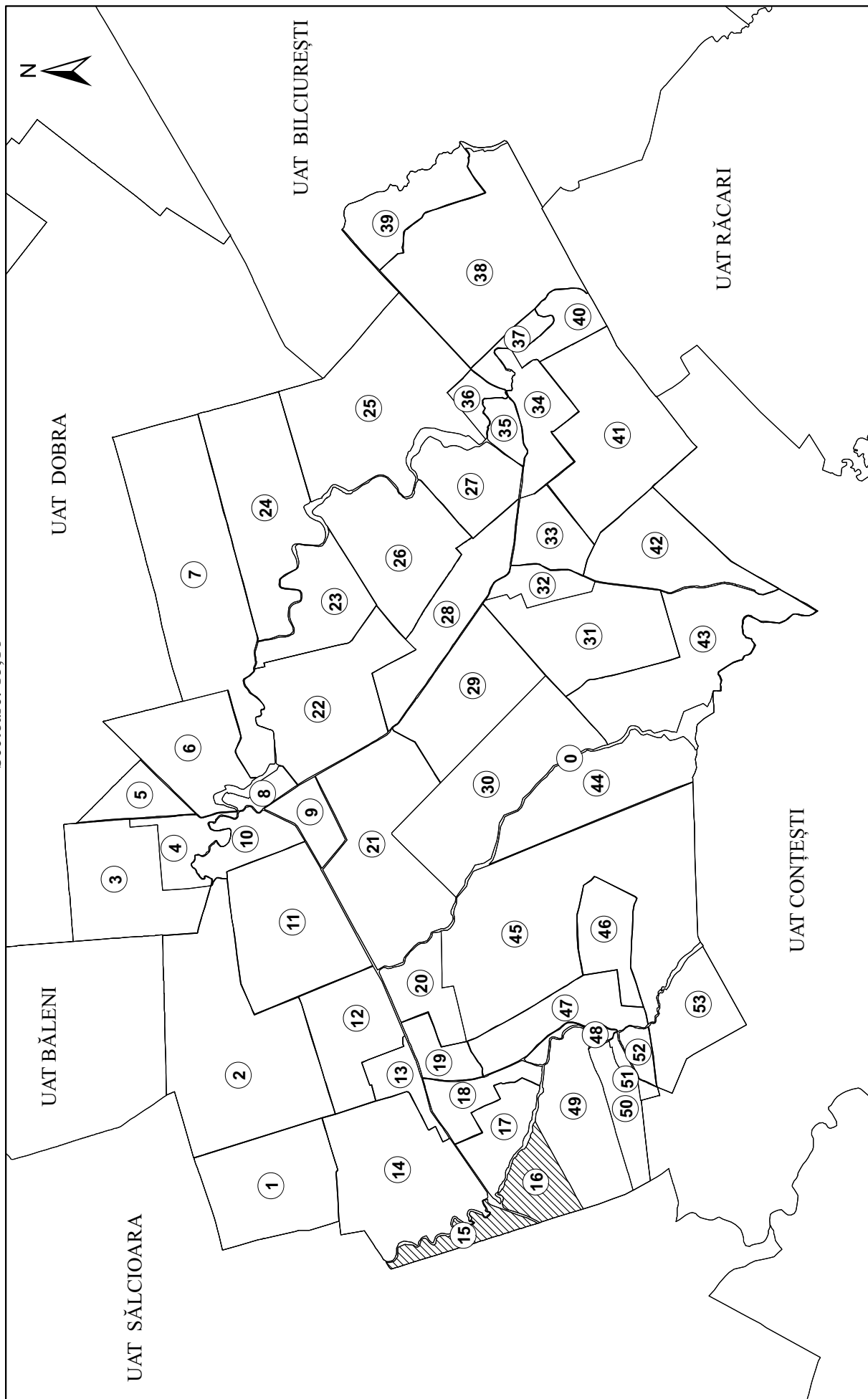
Județ: DÂMBOVIȚA

UAT: BEZDEAD

Sectoare: 32

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: DĂMBOVIȚA
 UAT: CORNĂȚELU
 Sectoare: 15, 16

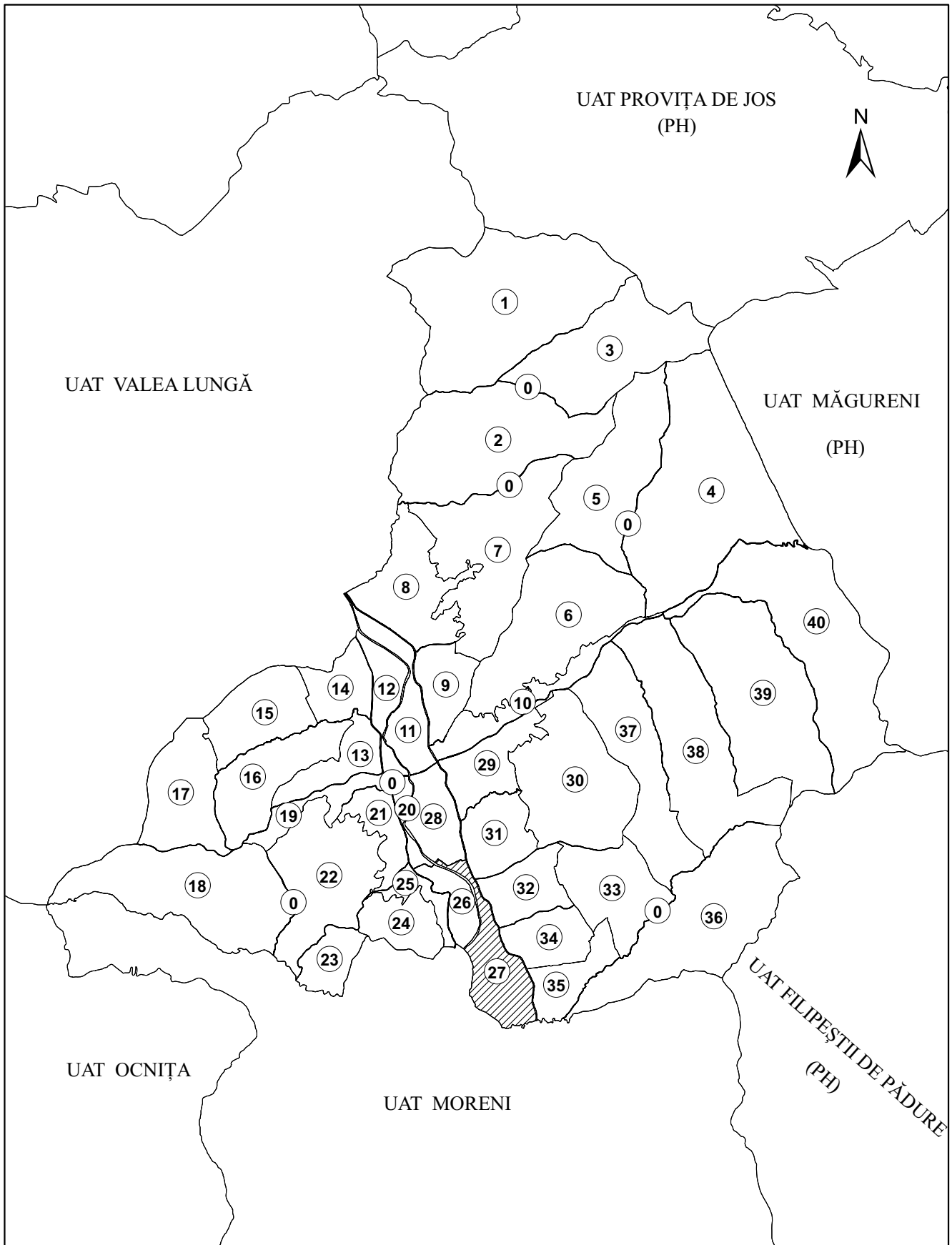

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DÂMBOVIȚA

UAT:IEDERA

Sectoare: 27

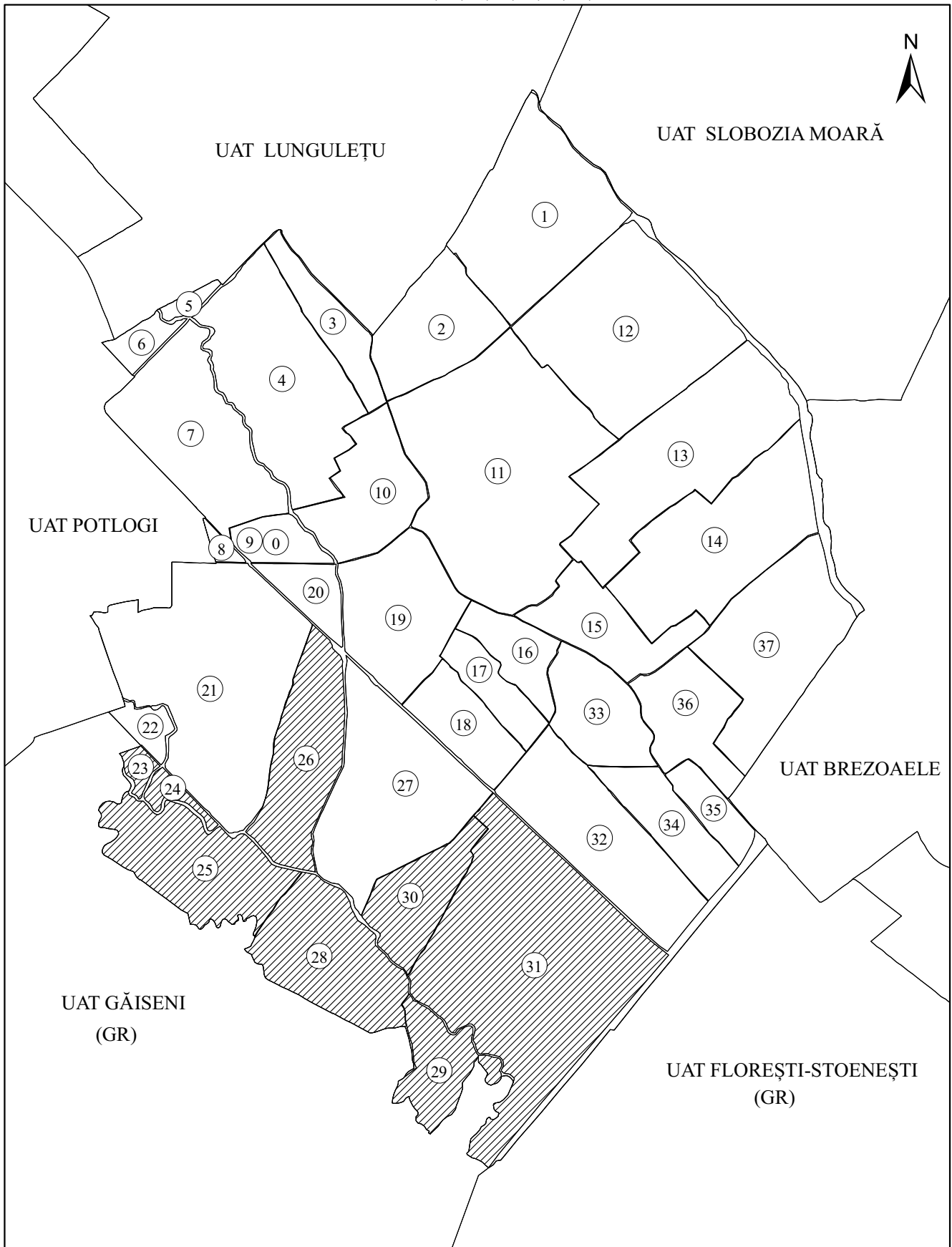

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DÂMBOVIȚA

UAT: POIANA

Sectoare: 23,24,25,26,28,29,30,31

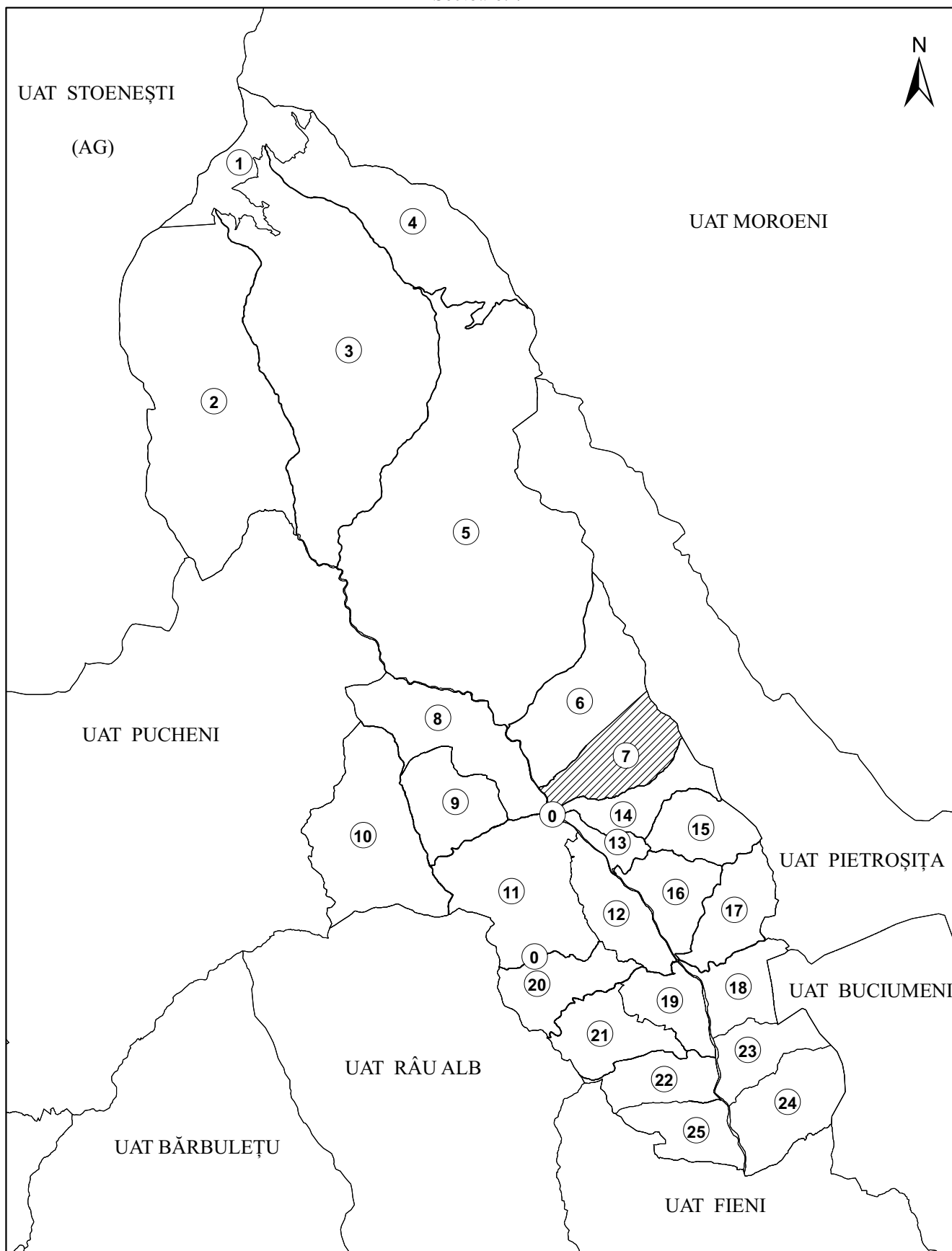

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DÂMBOVIȚA

UAT: RUNCU

Sectoare: 7

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUICURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA**HOTĂRÂREA**

din 16 octombrie 2018

În Cauza Pop împotriva României

(Cererea nr. 71.908/14)

Strasbourg

Hotărârea este definitivă. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Pop împotriva României,
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-un comitet compus din: Paulo Pinto de Albuquerque, președinte, Egidijus Kūris, Iulia Antoanella Motoc, judecători, și Andrea Tamietti, adjunct al grefierului secției, după ce a deliberat în camera de consiliu, la 25 septembrie 2018, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 71.908/14) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Darius-Doinel Pop („reclamantul”), a sesizat Curtea la 3 noiembrie 2014, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”).

2. Reclamantul a fost reprezentat de S. Rădăcină, avocat în Bistrița. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 15 aprilie 2015, cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

4. Reclamantul s-a născut în 1991 și locuiește în Bistrița.

5. Reclamantul suferea de tulburări psihice de la o vârstă fragedă și se afla sub supravegherea Spitalului Județean Bistrița, în atenția secției de boli psihice. La momentul faptelor era înscris la un liceu din Bistrița.

6. La 18 ianuarie 2011, o tâlhărie a avut loc în apropierea domiciliului reclamantului. Față de acesta a fost începută urmărirea penală și a fost emisă o autorizație de percheziție.

A. Audierea reclamantului din 21 ianuarie 2011

7. La 21 ianuarie 2011, un anume C.P.O., care, conform Guvernului, se deplasase la postul de poliție pentru a-și recupera documentele, a fost invitat de agenții de poliție să participe în calitate de martor asistent¹ la percheziția ce trebuia să aibă loc la domiciliul reclamantului (pct. 6 *supra*), lucru acceptat de acesta.

8. În aceeași zi, doi agenți de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bistrița-Năsăud l-au abordat pe reclamant în timpul orelor de curs de la liceul său și l-au condus la domiciliul acestuia, pe motivul că o autorizație de percheziție fusese emisă în acest sens. Percheziția a fost efectuată de agenții de poliție M.S., S.S. și H.F., de la ora 9,50 până la ora 11,10, în prezența reclamantului, a părinților acestuia și a martorilor asistenți C.P.O. și S.A.I. A fost întocmit un proces-verbal de percheziție de la ora 11,45 până la ora 11,50; nu a fost inclusă nicio mențiune cu privire la starea fizică a reclamantului.

9. La finalul percheziției, agenții de poliție au solicitat reclamantului să îi însoțească la secția de poliție pentru a da o declarație. Conform susținerilor reclamantului, mama acestuia a informat agenții de poliție că suferea de tulburări psihice și le-a cerut să nu îl lovească.

10. Versiunile părților diferă în ceea ce privește modul în care interogatoriul reclamantului s-a desfășurat la secția de poliție.

1. Versiunea reclamantului

11. Reclamantul arată că, de la intrarea sa în secția de poliție, în jurul orei 12,00, a fost interogat cu privire la fapta de tâlhărie de care era acuzat de către agentul de poliție M.N. în prezența altor agenți de poliție, printre care și M.S. și S.S., și a martorului asistent C.P.O., că a negat faptele de care era acuzat și că l-a informat pe agentul de poliție M.N. că la data săvârșirii infracțiunii de care era acuzat se afla într-un alt loc în compania unui prieten.

12. Reclamantul adaugă că agentul de poliție M.S. a început să îl lovească cu scopul de a-l determina să recunoască fapta de tâlhărie. Acest agent l-ar fi agresat în secvențe succesive de trei-patru minute, pe parcursul a două ore: l-ar fi palmuit la nivelul urechilor, l-ar fi lovit cu un baston asemănător unei băte de baseball peste palme și i-ar fi aplicat lovituri de pumn și de picior asupra corpului. Ca urmare a durerilor puternice și a fricii resimțite în timpul acestui episod, reclamantul a sfârșit prin a-și face nevoile pe el.

13. Reclamantul declară, de asemenea, că în timpul acestui incident a cerut ajutorul agenților de poliție prezenți în cameră. Aceștia din urmă ar fi refuzat să intervină și agentul de poliție S.S. i-ar fi răspuns: „Vezi ce ți se întâmplă dacă nu recunoști: dai de nașpa!”

2. Versiunea Guvernului

14. Guvernul menționează că niciun act de violență nu a fost săvârșit asupra reclamantului în timpul interogării sale. Acesta arată că reclamantului i-au fost adresate întrebări mai întâi de către agentul de poliție S.S. și apoi de către agentul de poliție M.S. Șeful secției de poliție, M.I., ar fi fost prezent cu intermitențe în timpul acestui interogatoriu. În ceea ce privește martorul C.P.O., Guvernul menționează că acesta aștepta să participe la alte două acte de cercetare penală efectuate de poliție în cauză și că a fost prezent în cameră pe tot parcursul interogatoriului reclamantului.

¹ Conform dreptului intern, o persoană neutră, desemnată martor asistent, trebuie să asiste la anumite acte de cercetare penală, cum este, de exemplu, cazul perchezițiilor.

B. Efectuarea altor acte de cercetare penală în cauza reclamantului

15. Tot la 21 ianuarie 2011, după audierea reclamantului, în jurul orei 15,30, conform acestuia din urmă, sau în jurul orei 16,00, poliția a organizat o recunoaștere dintr-un grup de persoane din care făcea parte și persoana respectivă. C.P.O., A.M.N., S.A.I. și C.C.I., care nu îl cunoșteau pe reclamant și nu erau agenți de poliție, au observat derularea acestei recunoașteri dintr-un grup în calitate de martori asistenți. Acest act a făcut obiectul unei înregistrări video.

16. În jurul orei 16,30 reclamantul a putut părăsi secția de poliție. Nu rezultă din dosar dacă au fost consemnate într-un document oficial plecarea sa de la secția de poliție sau starea sa de sănătate în acel moment.

17. După ce s-a reîntors acasă, reclamantul, care se simțea rău, a fost dus de părinții săi la serviciul de urgențe al spitalului județean (pct. 21 și 22 *infra*).

18. În seara de 21 ianuarie 2011, în timp ce se afla la serviciul de urgențe al spitalului (pct. 22 *infra*), reclamantul a fost convocat la secția de poliție pentru o confruntare cu un martor ocular.

19. Tatăl reclamantului l-a desemnat pe avocatul R.S. pentru a-l apăra pe fiul său în ancheta penală cu privire la fapta de tâlhărie desfășurată față de acesta și pentru depunerea unei plângeri penale împotriva agentului de poliție M.S. Conform susținerilor reclamantului, acest avocat a constatat că fusese victima unei agresiuni fizice și l-a sfătuit chiar în aceeași seară să nu depună o plângere penală împotriva agentului de poliție M.S. pentru a nu-i incita pe agenții de poliție să fabrice probe false în acuzarea sa, din cauza unei astfel de plângeri penale. Au decis împreună să aștepte câteva zile înainte de a depune o plângere penală împotriva agentului de poliție M.S.

20. Reclamantul s-a prezentat la secția de poliție însoțit de avocatul R.S. și de tatăl său. A fost audiat de agentul de poliție L.P. de la ora 21,00 la ora 22,15 și a negat toate faptele imputate. Ulterior a fost confruntat cu M.G. Și-a menținut poziția și a continuat să nege faptele imputate. Reclamantul nu a menționat în timpul acestui interogatoriu că fusese supus relexor tratamente de către anchetatorii săi în timpul audierii sale cu câteva ore mai devreme.

C. Examinarea medicală a reclamantului

21. După părăsirea secției de poliție în după-amiaza zilei de 21 ianuarie 2011 (pct. 16 *supra*), reclamantul a ajuns la el acasă la ora 17,00. A chemat un prieten care i-a fotografiat mâinile, care erau inflamate, și hainele, care erau murdare. Pentru că avea fața roșie, palmele inflamate, nu mai auzea cu o ureche și pentru că se simțea rău, părinții l-au dus la serviciul de urgențe al spitalului județean.

22. Doctorul C.H. l-a examinat pe reclamant la ora 18,38. În fișa medicală, întocmită în urma examenului medical, medicul a notat că reclamantul a declarat că fusese victima unei agresiuni și că acuza dureri la nivelul abdomenului, al celor două mâini și al urechii drepte. Acesta a mai notat și că leziunile ar fi putut fi cauzate cu opt ore înaintea examenului medical. Reclamantului i-a fost recomandat un examen ORL.

23. Întrucât 21 ianuarie 2011 a fost o zi de vineri și seara serviciul de medicină legală era deja închis, reclamantul nu s-a putut supune unui examen medico-legal în aceeași zi și a decis să îl amâne pentru următoarea zi de luni.

24. La 22 ianuarie 2011, reclamantul a fost examinat la Spitalul ORL Cluj, unde i-a fost pus diagnosticul de timpan perforat.

25. La 24 ianuarie 2011, reclamantul s-a deplasat la serviciul de medicină legală unde a fost examinat. Certificatul medico-legal întocmit cu acea ocazie a indicat cele ce urmează:

„1. Cele două protuberanțe tenare sunt tumefiate moderat, cu echimoze de culoare violacee; pe partea dreaptă echimoza s-a format alungit cu un centru pal.

2. Regiunea retroauriculară stângă, echimoză pală [de culoare] violacee de 3/3 cm.

3. La nivelul posterior al pavilionului urechii drepte, la 1/3 supra, echimoză pală [de culoare] violacee de 3/2 cm și la nivelul regiunii retroauriculare (echimoză) de 2/2 cm.

4. La nivelul lateral al brațului stâng, la 1/3 mediu, tumefacție pală [de culoare] violacee de 4/3 cm.

[Pacientul se plânge de] dureri la nivelul abdomenului.”

26. Concluziile certificatului medico-legal erau că:

„1. [Pacientul] (...) prezintă leziuni care au putut fi cauzate de lovitură aplicată cu un obiect de formă alungită.

2. Leziunile traumatiche necesită de la 8 la 9 zile de îngrijiri medicale.

3. Leziunile traumatiche pot data din 21 ianuarie 2011.”

D. Cercetarea penală a reclamantului pentru tâlhărie

27. A fost începută urmărirea penală a reclamantului pentru tâlhărie. Prin Ordonanța din 10 decembrie 2012, Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița a dispus o soluție de netrimitere în judecată a reclamantului pe motiv că, în conformitate cu probele prezentate în cauză, acesta din urmă nu săvârșise faptele reținute. Rezultă din dosar că soluția de netrimitere a rămas definitivă.

E. Plângerea penală a reclamantului împotriva agentului de poliție M.S.

28. La 10 februarie 2011, reclamantul a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud („parchetul”) cu o plângere împotriva agentului de poliție M.S. pe care îl acuza de tortură. Mai exact, îi imputa agentului aplicarea de rele tratamente și a torturii în timpul audierii sale din 21 ianuarie 2011, profitând, conform susținerilor acestuia, de vârsta sa fragedă și de slăbiciunile sale psihologice, cu scopul de a-l determina să recunoască o infracțiune despre care afirma că nu o săvârșise el.

29. Parchetul i-a audiat pe reclamant, pe agentul de poliție M.S. și pe alți agenți de poliție prezenți în timpul interogatoriului din 21 ianuarie 2011, precum și pe martorul C.P.O. Agenții de poliție au negat acuzațiile de rele tratamente. Aceștia au declarat că, în timpul interogatoriului, reclamantul tremura și era încoerent în susținerile sale și că, în consecință, comportamentul său i-a făcut să creadă că acesta consumase narcotice. Martorul asistent C.P.O. a declarat că reclamantul nu fusese agresat de agenții de poliție.

30. Agenții de poliție și C.P.O. au refuzat confruntarea cu reclamantul.

31. La solicitarea reclamantului, parchetul le-a audiat și pe acele persoane pe care acesta le întâlnise pe drumul de întoarcere spre domiciliul său. Acești martori au declarat că persoana în cauză prezenta urme de agresiune și că, întrucât își făcuse nevoile pe el, se simțea foarte rău.

32. La 31 mai 2011, parchetul a decis neînceperea urmăririi penale față de M.S., pe motiv că din probele directe nu reieșea că reclamantul fusese agresat la secția de poliție.

33. Prin Hotărârea definitivă din 2 noiembrie 2011, în urma plângerii reclamantului, Tribunalul Bistrița-Năsăud („tribunalul”) a retrimis cauza la parchet în vederea reluării cercetării penale și a începerii urmăririi penale față de M.S. Tribunalul a indicat parchetului că îi revenea obligația de a-l confrunța pe reclamant cu agenții de poliție prezenți în timpul interogatoriului și cu martorul C.P.O., de a-i audia pe colegii de liceu ai reclamantului pentru a stabili dacă acesta din urmă prezenta urme de agresiune la momentul abordării sale de către agenții de poliție

și de a efectua o reconstituire cu privire la traseul persoanei în cauză de la secția de poliție până la domiciliul său, pentru a verifica dacă acesta ar fi putut fi agresat după plecarea sa de la secția de poliție. În plus, tribunalul a indicat că ar fi util să se clarifice concluziile certificatelor medicale cu privire la reclamant, iar aceasta cu atât mai mult cu cât, potrivit orelor menționate în aceste documente, persoana în cauză fusese agresată cu opt ore înainte de examinarea sa medicală, adică în timpul efectuării percheziției. Acesta a mai solicitat parchetului să verifice conversațiile telefonice ale tatălui reclamantului din seara de 21 ianuarie 2011.

34. Parchetul a redeschis urmărirea penală. Acesta i-a audiat pe reclamant și pe agenții de poliție, care și-au menținut declarațiile anterioare. Agenții de poliție au arătat că nici reclamantul, nici avocatul său nu le reproșaseră în timpul audierii din seara de 21 ianuarie 2011 (pct. 20 *supra*) că l-ar fi agresat pe cel în cauză. Aceștia au declarat că plângerea reclamantului reprezenta un act de intimidare împotriva lor, motivată, potrivit acestora, de faptul că fuseseră desemnați să efectueze cercetări penale pentru infracțiunea de tâlhărie imputată persoanei în cauză (pct. 27 *supra*).

35. La 17 mai 2012, medicul C.H. a declarat că îl examinase pe reclamant la sosirea acestuia la spital (pct. 22 *supra*). Acesta a arătat că mențiunile cu privire la agresiune au fost făcute pe baza declarației persoanei în cauză și că el însuși constatase și îngrijise leziunile reclamantului.

36. Procurorul responsabil de urmărirea penală a vizionat înregistrarea recunoașterii dintr-un grup de persoane, realizată la 21 ianuarie 2011 (pct. 15 *supra*) și a observat că nu era vizibil niciun act de agresiune asupra reclamantului. A.M.N., S.A.I. și C.C.I., martorii asistenți ai acestei recunoașteri dintr-un grup, au fost audiați și au declarat că nu observaseră existența unor urme de agresiune asupra persoanei reclamantului.

37. Prin Ordonanța din 28 iunie 2012, parchetul a dispus o soluție de neîncepere a urmăririi penale față de M.S. pe motiv că nu rezulta, din probe, că acesta din urmă l-ar fi agresat pe reclamant.

38. În urma plângerii reclamantului, prin Decizia definitivă din 21 noiembrie 2012, tribunalul a desființat soluția de neîncepere și a retrimis cauza la parchet pe motiv că acesta nu începuse urmărirea penală față de M.S. și că nu efectuase toate actele de cercetare penală indicate în Hotărârea din 2 noiembrie 2011 (pct. 33 *supra*).

39. Prin Ordonanța din 25 ianuarie 2013, parchetul a început urmărirea penală față de M.S. Martorii propuși de reclamant și-au menținut declarațiile anterioare (pct. 31 *supra*).

40. La 27 februarie și la 21 iunie 2013, parchetul a constatat că reclamantul era internat într-un centru specializat pentru tratamentul afecțiunilor psihice și că urma un tratament de dezintoxicare pentru toxicomanie. S-a concluzionat că reclamantul nu putea fi, așadar, supus testului poligraf, care devenea nerelevant pe fondul stării psihice a persoanei în cauză.

41. Audiat din nou de parchet, agentul de poliție M.S. a negat faptele imputate. Acesta i-a propus ca martori ai apărării pe agenții de poliție M.N., S.S., H.F. și L.P. și martorul asistent C.P.O. A refuzat să fie supus testului poligraf.

42. Parchetul i-a audiat pe agenții de poliție M.N. și S.S., care și-au menținut declarațiile anterioare (pct. 29 *supra*) și au refuzat confruntarea cu reclamantul.

43. La 17 septembrie 2013, C.P.O. a declarat că nu i-a văzut pe agenții de poliție lovindu-l pe reclamant. El a menționat că în timpul interogatoriului acesta din urmă a avut un comportament bizar, dând impresia că este „sub influența drogurilor”, și că

repetă ceea ce agenții de poliție îi spuneau. A mai adăugat că a fost prezent tot timpul în camera în care reclamantul a fost interogat. La sfârșitul declarației sale, C.P.O. s-a exprimat după cum urmează:

„Nu am niciun interes să-i apăr pe agenții de poliție pentru că atunci când aveam 17 ani, am fost și eu însumi bătut de agenții de poliție din orașul B. pentru o faptă pe care chiar o săvârșisem. Nu am denunțat niciodată acest abuz, mi-a fost frică, dar acest lucru nu m-a împiedicat ca în prezent cei mai buni prieteni ai mei să fie polițiști.”

44. La 24 octombrie 2013, reclamantul a fost informat că toate persoanele audiate cu privire la incident refuzau să fie confruntate cu el.

45. Parchetul a audiat pe doi dintre colegii de liceu ai reclamantului. Aceștia au declarat că persoana în cauză nu prezenta nicio urmă de violență când a plecat de la școală însoțită de agenții de poliție (pct. 8 *supra*) și că nu avusese loc nicio altercație cu alte persoane în acea zi. Au mai declarat că reclamantul povestise că fusese bătut de agenții de poliție.

46. Anchetatorii au stabilit că traseul de la secția de poliție la domiciliul reclamantului putea fi parcurs în 10 minute.

47. Parchetul a solicitat serviciului de medicină legală Bistrița-Năsăud să indice pozițiile leziunilor reclamantului și să precizeze cum ar fi putut fi făcute aceste leziuni.

48. La 14 februarie 2013, serviciul de medicină legală, bazându-se pe certificatul medico-legal din 24 ianuarie 2011 (pct. 25—26 *supra*), a emis un raport în care concluziona că leziunile reclamantului ar fi putut fi cauzate la 21 ianuarie 2011 prin lovire cu un obiect dur de formă alungită. Acesta a menționat totuși că nu putea exclude cu certitudine „posibilitatea ca leziunile constatate la nivelul protuberanțelor tenare să fi fost provocate de o cădere survenită prin mecanismul de precipitare”.

49. La o dată neprecizată, telefonul lui M.S. a fost pus sub ascultare pentru o durată de 30 de zile. Această măsură nu a permis colectarea niciunei probe relevante.

50. Prin Ordonanța din 30 octombrie 2013, parchetul a finalizat urmărirea penală față de M.S. pe motiv că nu existau probe la dosar că acesta îl agresase pe reclamant.

51. Reclamantul a formulat plângere împotriva acestei ordonanțe. El susținea, printre altele, că parchetul nu efectuase toate actele de urmărire penală dispuse de tribunal în hotărârile anterioare (pct. 33 și 38 *supra*), că, bazându-se pe declarația dată de martorul C.P.O. (pct. 43 *supra*), credibilitatea acestuia era pusă la îndoială, pe care îl bănuia că se află în dependență de agenții de poliție. În plus, a denunțat atitudinea agenților de poliție care observaseră starea sa de tulburare vizibilă în timpul interogatoriului din 21 ianuarie 2011, dar nu au considerat necesar să fie asistat de un avocat. A mai reproșat parchetului că acordase importanță mai mare declarațiilor martorilor prezenți în timpul interogatoriului său, înlăturând astfel probele indirecte ale faptelor denunțate de el. Or, conform spuselor sale, era dificil pentru o victimă a rețelilor de tratament să dovedească agresiunea comisă asupra sa prin probe directe.

52. Prin Hotărârea definitivă din 6 mai 2014, tribunalul a respins plângerea reclamantului. A arătat că toți agenții de poliție interogați și martorul C.P.O. declaraseră în mod constant că M.S. nu îl agresase pe reclamant la secția de poliție. Instanța a apreciat că declarațiile martorilor propuși de reclamant, conform cărora acesta fusese agresat la secția de poliție, nu erau de natură să înlăture valoarea probatorie a declarațiilor martorilor direcți, oculari, prezenți la secția de poliție în timpul anchetei persoanei în cauză. A apreciat, de asemenea, că certificatul medical depus la dosar (pct. 22 *supra*) nu dovedea existența

unor leziuni de intensitatea celor menționate de reclamant în plângerea sa (pct. 28 *supra*). Făcând referire la raportul medical din 14 februarie 2013 (pct. 48 *supra*), tribunalul a constatat că leziunile reclamantului ar fi putut fi cauzate prin lovire cu un obiect dur de formă alungită, chiar dacă nu putea exclude cu certitudine posibilitatea ca „leziunile constatate la nivelul protuberanțelor tenare să fi fost provocate de o cădere survenită prin mecanismul precipitării”.

53. Tribunalul a mai subliniat că reclamantul așteptase trei zile înainte de a se prezenta la un examen medico-legal (pct. 25 *supra*) și 20 de zile până să depună o plângere penală împotriva lui M.S. (pct. 28 *supra*). Instanța a considerat refuzul reclamantului de a se supune testului poligraf cel puțin „bizar”. A reliefat că M.S. refuzase de asemenea să se supună testului poligraf (pct. 41 *supra*), dar a menționat că sarcina probei revenea reclamantului.

54. Instanța a concluzionat că nu rezulta cu certitudine din probele administrate că leziunile reclamantului fuseseră cauzate la secția de poliție și nici că fuseseră cauzate de M.S.

II. Dreptul intern relevant

55. Art. 104 alin. (3) din Codul de procedură penală în vigoare la momentul faptelor prevede că percheziția domiciliară trebuia să se efectueze în prezența unor martori asistenți. Codul de procedură penală nu reglementa modalitatea în care martorii asistenți erau desemnați. Art. 92 alin. (2) din Codul de procedură penală prevedea că minorii sub 14 ani, persoanele interesate în cauză și cei care fac parte din aceeași unitate cu organul care efectuează actul procedural nu pot fi martori asistenți.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 3 din Convenție

56. Reclamantul se plânge că a fost supus unor rele tratamente și torturii în timpul audierii sale din 21 ianuarie 2011. El susține, de asemenea, că autoritățile naționale nu au efectuat o anchetă efectivă cu privire la acuzațiile sale de tortură.

Acesta invocă art. 3 din Convenție, care prevede că:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

A. Admisibilitate

57. Constatând că acest capăt de cerere, cu privire la ambele laturi, nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 §3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă de altfel niciun alt motiv de inadmisibilitate, Curtea îl declară admisibil.

B. Pe fond

1. Argumentele părților

58. Reclamantul susține că a fost maltratat în timpul audierii sale din 21 ianuarie 2011 și că ancheta efectuată de autoritățile naționale nu a fost efectivă. El arată că, aflându-se de unul singur sub controlul agenților de poliție, nu a putut să furnizeze probe cu privire la relele tratamente prin martori direcți, așa cum i se solicitase în timpul procedurii interne. Acesta pune sub semnul întrebării neutralitatea martorului asistent C.P.O. (pct. 43 *supra*). El precizează că în timpul audierii sale nu a fost asistat nici de un avocat desemnat din oficiu, nici de unul din partea părinților săi.

59. Guvernul răspunde că nu există probe că reclamantul ar fi fost agresat la secția de poliție și, cu atât mai puțin, de către agentul de poliție M.S. Consideră că autoritățile naționale au efectuat o anchetă efectivă cu privire la acuzațiile persoanei în cauză.

2. Evaluarea Curții

60. Curtea face trimitere la principiile generale aplicabile laturii materiale a art. 3 din Convenție, pe care le-a reiterat recent în Hotărârea *Bouyid împotriva Belgiei* [(MC), nr. 23.380/09, pct. 81—90, CEDO 2015]. Aceasta reamintește în special că, din perspectiva art. 3, imposibilitatea de a stabili circumstanțele exacte în care o persoană care se afla sub

controlul agenților statului a fost rănită nu o împiedică să ajungă la constatarea încălcării laturii materiale a acestei prevederi, având în vedere culpa Guvernului pârât care nu a stabilit modul de derulare a faptelor de o manieră satisfăcătoare și convingătoare, cu elemente de probă în susținere [*Rupa împotriva României* (nr. 1), nr. 58.478/00, pct. 100, 16 decembrie 2008, și *Alboreo împotriva Franței*, Cererea nr. 51.019/08, pct. 91, 20 octombrie 2011].

61. În speță, Curtea constată mai întâi că din documentele medicale depuse la dosar reiese că, la 21 ianuarie 2011, reclamantul a suferit leziuni care au necesitat de la 8 la 9 zile de îngrijiri medicale (pct. 26 *supra*). Nu există nicio îndoială că leziunile în cauză erau de o gravitate suficientă pentru a intra în sfera de aplicare a art. 3 din Convenție.

62. Curtea constată apoi că, deși nu se contestă faptul că reclamantul a fost rănit în mod efectiv la 21 ianuarie 2011, părțile nu sunt de acord cu privire la originea leziunilor. Reclamantul îi acuză pe agenții de poliție că ar fi folosit, în mod nejustificat, forța împotriva sa în timpul audierii, în timp ce Guvernul respinge aceste acuzații.

63. Curtea observă că, în cursul dimineții din 21 ianuarie 2011, agenții de poliție au procedat la abordarea reclamantului la liceul acestuia și apoi l-au însoțit la domiciliul său, unde au efectuat o percheziție (pct. 8 *supra*). Aceasta constată și că, la finalul percheziției, reclamantul a fost condus direct la secția de poliție (pct. 9 *supra*), unde a fost audiat. Astfel, între momentul abordării sale la liceu și cel al părăsirii secției de poliție, după audiere (pct. 16 *supra*), reclamantul s-a aflat sub controlul agenților de poliție.

64. Curtea observă și că din declarațiile martorilor reiese că la momentul interpelării sale nicio urmă de violență asupra reclamantului nu era vizibilă și că anterior nu avusese loc nicio altercație între reclamant și alte persoane (pct. 45 *supra*). De altfel, procesul-verbal redactat la finalul percheziției nu conține nicio mențiune cu privire la eventuale urme de violență asupra reclamantului (pct. 8 *supra*), iar dosarul nu conține niciun indiciu sau element indicând că reclamantul a fost rănit înainte sau după perioada în care s-a aflat sub controlul agenților de poliție.

65. Curtea constată apoi că reclamantul a fost examinat de un medic chiar în ziua audierii sale, la puțin timp după ieșirea din secția de poliție. În timpul acestei examinări s-a constatat că reclamantul prezenta dureri la nivelul abdomenului, al celor două mâini și al urechii drepte (pct. 22 *supra*). Constatările certificatului medical au fost susținute în plus de certificatul medico-legal emis la 24 ianuarie 2011, conform căruia leziunile reclamantului ar fi putut fi cauzate prin loviri aplicate cu un obiect dur de formă alungită (pct. 26 *supra*), și de Raportul din 14 februarie 2013, care a confirmat că leziunile persoanei în cauză s-ar fi putut produce la 21 ianuarie 2011 (pct. 48 *supra*).

66. Ținând cont de faptul că mărturiile și instanțele naționale nu au indicat în niciun fel leziuni care ar fi putut fi anterioare abordării reclamantului de către agenții de poliție și că acesta s-a prezentat la scurt timp după plecarea sa de la secția de poliție la un medic care i-a constatat leziunile, Curtea consideră că revine Guvernului obligația de a furniza o explicație plauzibilă în ceea ce privește originea leziunilor în cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Cheydaiev împotriva Rusiei*, nr. 65.859/01, pct. 53, 7 decembrie 2006). Ori Guvernul afirmă că nu există probe din care să rezulte că reclamantul a fost rănit în perioada de timp în care se afla la secția de poliție.

67. În acest sens, Curtea reiterează importanța de a consemna în scris toate informațiile care să permită clarificarea ulterioară, dacă este necesar, a circumstanțelor referitoare la prezența persoanelor la o secție de poliție. Neconsemnarea acestor informații reprezintă o deficiență gravă, de natură să permită forțelor de poliție să scape de răspunderea ce le revine în ceea ce privește soarta persoanei care se află sub controlul

lor [a se vedea *mutatis mutandis, lambor împotriva României (nr. 1)*, nr. 64.536/01, pct. 168, 24 iunie 2008, și *Timurtaş împotriva Turciei*, nr. 23.531/94, pct. 105, CEDO2000-VI]. În cauză, audierea reclamantului a avut loc la 21 ianuarie 2011, după ce față de acesta a fost începută o cercetare penală pentru tâlhărie (pct. 6 *supra*). Ori, nu reiese din dosar că reclamantul a fost informat cu privire la drepturile sale procedurale în timpul audierii. În plus, Guvernul nu a furnizat niciun document cu privire la prezența persoanei în cauză la secția de poliție în după-amiaza zilei de 21 ianuarie 2011, ca de exemplu o declarație a reclamantului sau un înscris care să indice ora de sosire și ora de plecare din secția de poliție și care să descrie starea sa fizică. Asemenea informații ar fi permis, pe de o parte, desfășurarea unei anchete efective și, pe de altă parte, descărcarea, după caz, a agenților de poliție de orice responsabilitate în ceea ce privește originea leziunilor constatate asupra reclamantului la puțin timp după plecarea acestuia din secția de poliție.

68. În lumina celor de mai sus, Curtea consideră că în cauza prezentă absența totală a unei explicații din partea Guvernului cu privire la leziunile prezentate de reclamant și imposibilitatea de a stabili circumstanțele exacte în care persoana în cauză a fost rănită atunci când se afla sub controlul agenților statului nu o împiedică să constate încălcarea laturii materiale a art. 3 din Convenție (a se vedea de exemplu și *mutatis mutandis Alboreo*, citată anterior, pct. 100, și *Ersin Erkuş și alții împotriva Turciei*, nr. 40.952/07, pct. 73, 31 mai 2016).

69. Prin urmare, Curtea concluzionează că reclamantul a suferit tratamente contrare art. 3 din Convenție.

70. Ținând cont de această constatare, Curtea consideră că nu este necesar să examineze dacă a fost încălcat aspectul procedural al acestei prevederi.

II. Aplicarea art. 41 din Convenție

71. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți

contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Daune

72. Reclamantul solicită 1.500 euro (EUR) cu titlu de daune pentru prejudiciul material suferit, această sumă corespunzând conform acestuia cheltuielilor medicale suportate în urma leziunilor. Acesta mai solicită și 100.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care consideră că l-a suferit.

73. În ceea ce privește prejudiciul material invocat, Guvernul arată că pretenția formulată nu este susținută de documente justificative relevante. În ceea ce privește prejudiciul moral, acesta consideră că o eventuală constatare a încălcării ar putea reprezenta în cauză o reparație suficientă și că, în orice caz, suma solicitată cu acest titlu este excesivă în raport cu jurisprudența Curții în materie.

74. Curtea constată că reclamantul nu a depus la dosar niciun document justificativ relevant pentru a-și susține cererea de despăgubire pentru prejudiciul material. Prin urmare, Curtea respinge această cerere. În schimb, aceasta consideră necesar să acorde reclamantului suma de 9.000 EUR cu titlu de daune morale.

B. Cheltuieli de judecată

75. Reclamantul solicită și 1.466 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată. Acesta precizează că suma corespunde onorariilor avocatului în procedura înaintea Curții, precum și cheltuielilor de traducere și corespondență pentru care face trimitere la două facturi depuse la dosar.

76. Guvernul consideră că sumele solicitate nu sunt justificate de documente relevante.

77. Ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabilă suma de 1.445 EUR pentru toate cheltuielile și o acordă reclamantului.

C. Dobânzi moratorii

78. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Hotărând în unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a fost încălcată latura materială a art. 3 din Convenție;
3. hotărăște că nu este necesar să examineze dacă a fost încălcată latura procedurală a art. 3 din Convenție;
4. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni, următoarele sume, convertite în moneda statului membru pârât la rata aplicabilă la data plății:

- i. 9.000 EUR (nouă mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciul moral;
- ii. 1.445 EUR (o mie patru sute patruzeci și cinci de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit, pentru cheltuielile de judecată;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 16 octombrie 2018, în temeiul art. 77 §2 și art. 77 §3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE,
PAULO PINTO DE ALBUQUERQUE

Grefier adjunct,
Andrea Tamietti

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

